

vinen závazek plniti. Správně také usoudil, že ze smlouvy o právu předkupním žalobci vznikl jen obligační nárok, nikoliv nabývací důvod pro vlastnictví, že by toto teprve po uplatnění práva předkupního na základě tržové smlouvy mohlo býti na žalobce převedeno, a že, an žalovaný Josef M. převedl domek tržovou smlouvou na manžele B-ovy, nelze se žalobci ani na něm, tím méně na manželích B-ových domáhati plnění závazku ze smlouvy o právu předkupním, jak je v žalobní žádosti uvedeno. Na věci nemění nic dovolatelovo tvrzení, že žalovaní prý uznali jeho předkupní právo nebo že — jak dovolání se pokouší dolíčiti, měníc zřejmě, avšak podle § 483 c. ř. s., nedovoleně právní důvod žaloby — mu nabídl domek, nehledíce k předkupnímu právu, ke koupi a on jejich nabídku přijal. To i ono stalo se, jak jest nižšími soudy zjištěno, pod podmínkou stanovenou dopisem ze dne 31. srpna 1928, že žalobce složí kupní cenu ihned, do 9 hodin dopoledne téhož dne. Podmínku tu žalobce podle zjištění nižších soudů nesplnil. Tím pozbylo i uznání předkupního práva i nabídka ke koupi domu závaznosti. Dovolatel ovšem napadá tato zjištění nižších soudů. Avšak pokud tak činí po skutkové stránce, hodnotě v té příčině výsledky průvodního řízení jinak než nižší soudy, vybočují jeho vývody z mezí vytýčených dovolateli v § 503 čís. 1—4 c. ř. s. Po právní stránce má dovolání za to, že, kdyby byla zjištění nižších soudů správná, šlo by o podmínku nemožnou, a ta by prý byla podle § 698 obč. zák. neplatná, takže by se k ní nepřihlíželo. Než vpravdě by taková nemožná podmínka činila celou úmluvu neplatnou, a to při nemožné výmince odkládací podle §§ 698 a 897 obč. zák. a při nemožné výmince rozvazovací podle §§ 698 a 898 obč. zák. Proto by se žalobce nemohl dovolávati závaznosti tvrzeného uznání aneb nabídnutí jím prý přijatého, i kdyby ona výminka byla nemožnou.

Čís. 10896.

Nepřípustnosti exekuce, ježto exekuční titul, na jehož základě byla povolena exekuce proti žalobci, nezní proti žalobci, nýbrž proti třetí osobě, nelze se domáhati žalobou podle § 35 ex. ř., ani žalobou podle § 36 ex. ř., nýbrž žalobou podle § 39 čís. 5 ex. ř.

Tím, že tu nebyl podán rekurs proti usnesení povolujícímu exekuci, není žaloba vyloučena.

(Rozh. ze dne 23. června 1931, Rv I 1300/30.)

Exekuční titul zněl proti Johannu W. D-ovi, exekuce byla povolena proti Johannu D-ovi, jenž nebyl totožným s Johannem W. D-em. Žalobě Johanna D-a, by byla exekuce zrušena, bylo vyhověno s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, N e j v y š š í m s o u d e m z t ě c h t o

d ů v o d ů:

Dovolatelka uvádí, že nejde o žalobu podle § 35 ex. ř. S tímto názorem jest souhlasiti. Neboť podle § 35 ex. ř. lze podat proti nároku,

pro který exekuce byla povolena, námitky, pokud spočívají na skutečnostech nárok zrušujících nebo zastavujících, které nastaly teprve po vzniku exekučního titulu, jenž tomuto řízení jest základem. O to však zde nejde. Neboť podle zjištění nižších soudů zní exekuční titul proti Johann W. D., kdežto exekuce byla povolena proti Johannu D-ovi, který není totožný s Johann W. D-em, uvedeným v exekučním titulu. Žaloba, o niž tu jde, nežádá také, jak by bylo nutné při žalobě podle § 35 ex. ř., by byl prohlášen nárok z rozsudku za zrušený nebo zastavený, nýbrž žádá výslovně, by povolení exekuce bylo zrušeno. Nelze tudíž použití ustanovení § 35 ex. ř.; tento názor jest v souladu též s motivy k § 35 ex. ř.; neboť je-li v motivech uvedeno, že lze uplatnit aktivní nebo pasivní oprávnění k vedení exekuce, jest tím poukázáno na ustanovení § 36 čís. 1 a 2 ex. ř., kteráž ustanovení ovšem v souzeném případě rovněž nepřicházejí v úvahu. Avšak ustanoveními §§ 35 až 37 ex. ř. nejsou vyčerpány všechny možnosti žalob o nepřípustnost exekuce. Neboť v §§ 39 čís. 5 ex. ř. a 42 čís. 5 ex. ř. jest výslovně uvedeno, že exekuce může býti prohlášena za nepřípustnou i z jiných důvodů, a že lze exekuci odložit též z jiných důvodů než z důvodů vytčených v §§ 35, 36 a 37 ex. ř. O takovou žalobu vznesenou z jiných důvodů tu jde (viz rozh. čís. 6394 sb. n. s.). Tím, že nebyl podán rekurs proti usnesení povolujícímu exekuci, není žaloba vyloučena; neboť jsou tu obdobné předpoklady ustanovení § 35 ex. ř., kde rovněž není vyloučena žaloba, i když nebyl podán rekurs; neboť rekusem nelze docílit v souzeném případě zjištění, že nejde o totožnou osobu. Jest lhostejno, jak posuzoval žalobce svou žalobu po právní stránce, stačí, že uvedl okolnosti, o které opírá nepřípustnost exekuce. Ostatně zní žaloba, jak již bylo shora uvedeno, by povolení exekuce usnesením okresního soudu ze dne 12. června 1929 bylo zrušeno.

Čís. 10897.

Kratší lhůty § 575, první odstavec, c. ř. s. neplatí, jde-li o žalobu zaměstnavatele proti zaměstnanci o vyklizení služebního bytu.

Právní poměry služebních bytů nebyly zasaženy zákony o ochraně nájemců, nýbrž podléhají soukromému právu a zejména rozhodují v otázce skončení právního poměru takových bytů předpisy občanského práva o skončení služebního poměru. Byl-li služební poměr skončen, jest zaměstnavatel oprávněn domáhati se vyklizení bytu. Předpisů §§ 364 a 365 obč. zák. nelze při hromadění žalob obdobně použítí.

(Rozh. ze dne 23. června 1931, Rv I 1153/31.)

Žalobě továrního podniku proti dělníku o vyklizení služebního bytu procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.